

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשְׁת וְאַרְא כ"ג טַבֵּת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁוֹנֵי

אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם. קוֹדֵם כָּל גְּלִמְד עַל הָאֲנָשִׁים אוֹתָם בְּחַר ה' כְּדִי לְהוֹצִיא אֶת הַיְהוּדִים : מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן.

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת עַל הַמְּשֻׁפְּחוֹת שֶׁל מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן. הָיִיתָ וְהֵם הָיוּ מְשֻׁבְּט לִוִי, מִמְּשֻׁפְּחַת עֶמְרָם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָעֲרִיכוּ אוֹתָם. מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן גָּדְלוּ בְּבֵית שֶׁל תּוֹרָה, בְּבֵית שֶׁל יִרְאֵת שְׁמִיִּם וּבְמִשְׁפָּחָה, שֶׁהִיְתָה לַה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ כְּדִי לְעֲזוֹר לַיהוּדִים אַחֲרֵי.

(הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת קוֹדֵם עַל תּוֹלְדוֹת רְאוּבֵן, שְׁמֵעוֹן וְלוֹוִי, כְּדִי לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם כָּלֵם שְׁבָטִים שׁוֹיִם לְמִרוֹת שְׁיַעֲקֹב אָמַר לָהֶם שֶׁהֵם לֹא הָיוּ כָּל כֵּן בְּסֻדָּר, כִּשֶׁהוּא חֵלֵק אֶת הַבְּרִכוֹת – כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְנוּ בְּפִרְשַׁת וַיְחִי).
הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שֶׁשְׁנֵיהֶם – גַּם מִשֶּׁה וְגַם אַהֲרֹן הָיוּ רְאוּיִים לְשְׁלִיחוֹת הַמִּיְחָדָת מֵאֵת ה', בּוֹאוּ נִרְאָה מֵה קָרָה בְּהַמְּשֻׁף...

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ח – קי"ב

הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן שֶׁל פְּרָק קי"ב הוּא: "הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרִי אִישׁ יִרְא אֶת ה' בְּמִצְוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד" – מְאֹשֶׁר הוּא הָאָדָם שֶׁיִּרְא אֶת ה' וְרוֹצֵה מְאֹד בְּמִצְוֹת שֶׁל ה'.

הַחֲלָקִים הָאֵלֶּה נִרְאִים סוֹתָרִים! אִם אָדָם יִרְא מֵה', הוּא מְאֹד חוֹשֵׁשׁ שֶׁמֵּא הוּא יַעֲשֶׂה מִשֶּׁהוּ שֶׁה' לֹא רוֹצֵה! אָבֵל אִם הוּא חוֹשֵׁשׁ, אֵיךְ הוּא יְכוּל לְהִתְלַהֵב מִקִּיּוֹם מִצְוֹת?

תְּאָרוּ לָכֶם שֶׁאַתֶּם מְפַחְדִּים לַעֲשׂוֹת מִשֶּׁהוּ שְׁיַכְעִיס אֶת הַמְּנַהֲלָ/ת שֶׁלָּכֶם. אַתֶּם תִּמְיֵד נִזְהָרִים כִּשֶׁהוּא / הִיא בְּסִבִּיבָה. עֲכָשׁוּ תְּאָרוּ לַעֲצֻמְכֶם שֶׁהַדּוֹד אוֹ הַדּוֹדָה הִכִּי אֶהוּבִים עֲלֵיכֶם מְגִיעִים, אַתֶּם מְאֹד מִתְרַגְּשִׁים לְעֲזוֹר לָהֶם אוֹ לְדַבֵּר אַתֶּם! הָאֵם אֶפְשֶׁר לְהִרְגִישׁ אֶת שְׁנֵי הַרְגָּשׁוֹת הָאֵלוּ עַל יְדֵי אוֹתוֹ אָדָם בְּאוֹתוֹ זְמַן?

הָאָדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן בְּתוֹרָה אוֹר מְסַבֵּיר שֶׁאֵלוּ שְׁנֵי צְדָדִים בְּקֶשֶׁר בֵּין הַיְהוּדִי לְבֵין ה'. בְּחִסְדוֹת, הֵם נִקְרָאִים "רְצוּא" וְ"שׁוֹב". וְהֵם הַדְּרָךְ בְּהָ אָנוּ פּוֹעֲלִים כְּדִי לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' וּלְהִתְנַהֵג בְּדְרָךְ שֶׁהוּא רוֹצֵה.

הַצַּעַד הָרִאשׁוֹן הוּא שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ עַד כְּמָה הוּא קָטָן. הוּא חוֹשֵׁב עַד כְּמָה ה' גָּדוֹל וּמְבַחֵן שְׁבִיחַס לַה', הוּא לֹא חָשׁוּב בְּכֻלּוֹ! אֵיךְ הוּא זָכָאִי לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹ לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲבוֹר ה'? זֶה נִקְרָא "רְצוּא".

אבל אז, אנחנו מתרגשים! כן, נכון שאנחנו קטנים ולא חשובים, אבל ה' בחר בנו ורוצה לתת לנו את ההזדמנות להביא אותו לתוך העולם ולהביא את המשיח! אנחנו כל כך מתלהבים מלעשות את מצוות ה'. זה "שוב".

זה מה שכתוב בפסוק - מישהו שעושה מצוות עם חיות הוא מאשר (אשרי)! הוא מרגיש יראת שמים חזקה וזה "הרצוא" שלו. והוא גם מתלהב לקיים מצוות - "שוב".

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ב (כ"ג טבת שנה מעוברת)

האהבה החזקה של הבינוני לה' נעלמת אחרי התפלה, אם כן, במה מועילה התפלה? מחו של הבינוני לא שוכח כלל על אהבתו לה'! בגלל שהוא זוכר זאת, יש לו הכח לבחור ולא לאפשר לגוף שלו להשתמש בלבוישים (מחשבה דבור ומעשה) של הנפש הבהמית! במקום זה הוא משתמש רק בלבוישים של הנפש האלקית. וחשב, מדבר או עושה מה שה' רוצה!

חשבו על כתיבה על גבי נייר עם עפרון. אם אתם כותבים מאד חזק, ממש חזרטים, אפלו אחרי שתמחקו את מה שכתבתם, עדין תוכלו לראות שהיה כתוב שם משהו קדם! האהבה החזקה לה' הלכת אחרי התפלה, אבל לא נעלמת!

למרות שהנפש הבהמית אוהבת לנטע רעיונות לא יפים במח שלנו, הבינוני יכול להשתמש במח שלו ולהחליט לא לחשב על הדברים האלה! מחשבה על עברה, גם היא עברה, והבינוני לעולם לא עושה עברה.

בינוני גם לא חושב דברים לא יפים על אנשים אחרים. תכף ומיד כשהנפש הבהמית מנסה לגרם לו לקנא, לכעוס או כל רגש אחר לא ראוי, הוא מחליט שלא לחשב על זה! במקום לעשות דברים כמו אדם שמקנא או כועס, הבינוני משתמש בגוף שלו לעשות ההפך! במקום לכעס, הוא מתנהג יפה! במקום לקנא, הוא שמח!

בדיוק כמו יוסף הצדיק, למרות שהאחים שלו מכרו אותו, הוא הבין שזה מה' ולכן התנהג אליהם יפה במצרים.

היום יום / כ"ג טבת

לפעמים אדם רואה משהו לא טוב בעולם, הוא נאנח ואומר: "אוי ואבוי, זה נורא". אבל זה לא מספיק טוב! אנחה בלבד לא עוזרת! האנחה שלנו צריכה לגרם לנו לשים לב שמשהו צריך להשתנות. עלינו לתכנן איך לפתור את הבעיה. כל אחד יכול לעזור ולמצא דרך ללמד יותר תורה ולעזור ליותר יהודים לקיים מצוות. ישנם אנשים שיכולים לכתב על זה, ישנם אנשים שיכולים לנאם נאומים על כך, ישנם אנשים שיכולים לתת כסף בעבור חזוק התורה והמצוות.

איך אתם יכולים לעזור? האם אתם יכולים לדבר עם אנשים? האם אתם יכולים לציר? לשיר? לחזק עניני תורה ומצוות?

ספר המצוות / מצות עשה ק"ז

המצוה היום היא אותה מצוה כמו אתמול.

- כאשר הנשמה עוזבת את הגוף, הגוף נטמא. אם אדם אחר נוגע בו הוא מקבל חלק מהטמאה שלו הנקראת טמאת מת. ישנן הלכות רבות הנוגעות לאדם שנטמא בטמאה זו מה מתר לו לעשות וכיצד הוא מטהר. המצוה של היום היא לקיים את כל ההלכות האלו.

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לּוֹמְדִים עוֹד אוֹדוֹת טְמֵאָת מֵת. זֶהוּ סוּג הַטְּמֵאָה שֶׁנִּתֵּן לְקַבֵּל מִגּוֹף לְלֹא נִשְׁמָה בְּתוֹכוֹ. כְּשֶׁמִּישֶׁהוּ נִטְמָא לְמֵת, הוּא טְמָא לְשׁוּבָע וְצָרִיךְ לְהִטָּהַר בְּאִפְרָשׁ הַפְּרָה הָאֲדָמָה שֶׁמִּזִּים עָלָיו. הַלְכָה אַחַת הַיּוֹם אוֹמֶרֶת שֶׁכָּל הָאֲדָמָה שֶׁמְחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל טְמָאָה בְּטְמֵאָת מֵת. הַחֲכָמִים גַּם אָמְרוּ שֶׁהָאוִיר מְחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְטָמָא. (הָאֲדָמָה, אֲמַנָּם מִעֲבִירָה לְאֲדָם טְמֵאָת מֵת וְהַטְּמָאָה שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ מְטָמָאָה רַק עַד הָעֶרֶב).

זְרֵכֵי הַחֲסִידוֹת / לְקִרְאָת כ"ד טֵבֵת

פַּעַם כְּשֶׁהָאֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצְעֵי הָיָה יָלֵד, הוּא חָלֵם חֲלוֹם שֶׁמֵאֲד הַטְּרִיד אוֹתוֹ. לְכֵן נִכְנָס לְאֲבִיו, הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן וְסִפֵּר לוֹ עַל הַחֲלוֹם (מוֹפִיעַ בְּלִקוּטֵי דְבוּרִים חֶלֶק ה' פָּרָק ט"ו וְאֵילָף).

בְּאֶחָד מִחֻלְקֵי הַחֲלוֹם רָאָה שְׁלוֹשָׁה אֲנָשִׁים הוֹלְכִים, אֶחָד מֵהֶם הָיָה הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן. הֵם הִגִּיעוּ לְיַד שְׁנֵי נְהָרוֹת. נָהַר אֶחָד זָרַם חֶלֶק לְלֹא כָּל גְּלִים וְכַף הַמְּשִׁיךְ וְגִדְל. הַנְּהַר הַשֵּׁנִי הָיָה גּוֹעֵשׂ וּמְלֵא בְּחֲתִיכוֹת עֵץ. הָיָה גָּשֶׁר מֵעַל לְכָל אֶחָד מִהַנְּהָרוֹת.

אָדָם אָמַר לְאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן לְחֲצוֹת אֶת הַנְּהַר הַשֵּׁנִי וְהוּא עָשָׂה זֹאת לְלֹא כָּל בְּעִיָּה. הָאֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצְעֵי הִרְגִישׁ מְאוֹד מְדַכְדָּךְ בְּשֵׁל הַחֲלוֹם.

הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן הִסְבִּיר שֶׁהָאֲנָשִׁים הַנוֹסְפִים בְּחֲלוֹם הָיוּ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב וְהַמְּגִיד. שְׁנֵי הַנְּהָרוֹת הֵם מְשָׁל לְעִבּוּדֵת הַצְּדִיקִים שֶׁזּוֹרְמֵת חֶלֶק, בְּחֻזְקָה וְעִבּוּדֵת בְּעֲלֵי הַתְּשׁוּבָה שֶׁהִיא מְאֻתְנֶרֶת כְּמוֹ חֲתִיכוֹת הָעֵץ שֶׁהִיוּ מְטֻלוֹת בְּנְהַר הַשֵּׁנִי. הַסִּבָּה שֶׁהָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן הִצְלִיחַ לְחֲצוֹת אֶת הַנְּהַר הַגּוֹעֵשׂ כִּיּוֹן שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׂ בַּתּוֹרָה שֶׁלָּמַד לְעֵזֶר לְקֶרֶב יְהוּדִים לַיְהוּדוֹת.

הַסִּפּוּר הַזֶּה הָעֵבֶר מְרַבֵּי לְרַבֵּי וְכָל אֶחָד הוֹסִיף עָלָיו מִשְׁהוּ. כְּשֶׁהַרְבֵּי הַרְש"ב סִפֵּר אֶת הַסִּפּוּר לְרַבֵּי הַרִי"צ, הוּא הוֹסִיף שֶׁבְּכַף הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן נָתַן אֶת הַכֹּחַ ל"עֲשִׂית" בְּעַל תְּשׁוּבָה לְמִי שֶׁנִּתֵּן, וְכַעַת זֶה הָעֵבֶר לְכָל חֲסִיד.

הָאֲדָמוֹ"ר הַרִי"צ סִפֵּר אֶת הַסִּפּוּר הַזֶּה לְחֲסִידִים בִּי"ט כְּסִלּוֹ, וְהַרְבֵּי סִפֵּר אֶת הַסִּפּוּר לְחֲסִידִים גַּם כֵּן בִּי"ט כְּסִלּוֹ בְּהַתּוֹעֲדוֹת בְּשַׁנַּת תַּש"כ. הַרְבֵּי הוֹסִיף שֶׁלֹּא רַק שֶׁהַכֹּחַ הַזֶּה נָתַן לְכָל חֲסִיד. רַק עַל יְדֵי שְׁעוּבָדִים "לְעֲשׂוֹת" בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה נְהִיִּים חֲסִידִים.

הַכֹּחַ הַזֶּה חֲזַק יוֹתֵר אֶצֶל אָדָם שֶׁעֲבָד כְּדִי לְהִיּוֹת חֲסִיד, אֲבָל נִמְצָא שֵׁם גַּם עֲבוּר כְּאֵלֶּה שֶׁנּוֹלְדוּ חֲסִידִים.

רוֹאִים מִכֵּה, שֶׁהָעִבּוּדָה וְהַשְּׁלִיחוֹת לְקֶרֶב יְהוּדִים לַיְהוּדוֹת זֶה הָעֵצָם וְהַמַּהוּת שֶׁל לְהִיּוֹת חֲסִיד, כְּפִי שִׁיּוּסָד עַל יְדֵי הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן.